

Framtid för Amerika och den 18 juli 2020 – nummer fem

Baneret

Jeff Pippenger
2023-09-21

Alla ni världens invånare och ni som bor på jorden, se, när han reser ett banér på bergen; och när han stöter i trumpet, hör då. Jesaja 18:3.

Budbäraren, framställd såsom Elia, som förkunnar det budskap som framställs genom Mose, dödas på gatorna av ett vilddjur som stiger upp ur avgrunden. Efter att ha blivit nedtrampade under en tidsperiod som framställs genom Mose ”förbannelse”, vilken är den ”försakingring” som omtalas i Tredje Moseboken tjugosex, går den helige Ande in i deras döda kroppar genom Guds ord. Därefter reser de sig upp och stiger sedan upp till himlen. Ett budskap som framställs såsom varande i himlen är de tre änglarnas eviga evangelium.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt uppe på himlen; han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Uppenbarelsboken 14:6.

Innan Elia och Mose stiger upp till himlen skulle de först stå på sina fötter.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem. Uppenbarelsboken 11:11, 12.

Varje profet överensstämmer med de andra profeterna, och de förenas alla i Uppenbarelsboken. Hesekiels bok lär att när Anden går in i människor, står de upp på sina fötter.

Och han sade till mig: Du människobarn, stå upp på dina fötter, så skall jag tala till dig. Och anden kom in i mig, när han talade till mig, och ställde mig på mina fötter, så att jag hörde honom som talade till mig. Hesekiel 2:1, 2.

Hesekiel representerar Guds folk i de ”yttersta dagarna”, vilka är döda, men de hör Gud tala, och mottagandet av Guds ord för med sig den helige Andes närvaro, och därefter står de upp på sina fötter. De i Uppenbarelsboken som har blivit dödade och lämnade på gatan för att trampas ned under ett tusen två hundra sextio symboliska dagar hör också Guds ord, vilket förmedlar den helige Ande in i deras hjärtan och sinnen, och de står upp på sina fötter. Hesekiel upplyser oss om vilket Guds ord det är som de hör, vilket i sin tur åter för hela den rörelse till liv, som representeras av Mose och Elia och som har varit död på gatorna, och får dem att resa sig.

Herrens hand kom över mig, och han förde mig ut i Herrens Ande och satte ned mig mitt i dalen, som var full av ben. Och han lät mig gå runt omkring dem; och se, där låg mycket

många ben ute i den öppna dalen; och se, de var mycket förtorkade. Och han sade till mig: Du människobarn, kan dessa ben få liv? Och jag svarade: O Herre Gud, du vet det. Då sade han till mig: Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör Herrens ord. Så säger Herren Gud till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i er, så att ni får liv. Och jag skall fästa senor på er och låta kött växa ut på er och överdra er med hud och ge er ande, så att ni får liv; och ni skall inse att jag är Herren. Då profeterade jag såsom jag hade blivit befalld; och medan jag profeterade hördes ett dån, och se, det blev en skakning, och benen fogade sig samman, ben till ben. Och när jag såg efter, se, då kom senor och kött på dem, och huden övertäckte dem; men det fanns ingen ande i dem. Då sade han till mig: Profetera till vinden, profetera, du människobarn, och säg till vinden: Så säger Herren Gud: Kom, du ande, från de fyra vindarna och blås på dessa slagna, så att de får liv. Då profeterade jag såsom han hade befallt mig, och anden kom in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor skara. Sedan sade han till mig: Du människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: Våra ben är förtorkade, och vårt hopp är ute, det är slut med oss. Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, mitt folk, jag skall öppna era gravar och hämta er upp ur era gravar och föra er till Israels land. Och ni skall inse att jag är Herren, när jag har öppnat era gravar, mitt folk, och fört er upp ur era gravar. Och jag skall låta min Ande komma in i er, och ni skall få liv, och jag skall låta er bo i ert land; då skall ni inse att jag, Herren, har talat det och fullbordat det, säger Herren. Hesekiel 37:1–14.

Daniel och Johannes representerar Guds etthundrafyrtiofyra tusen i ”de sista dagarna”, vilka symboliskt har dödats och uppstått. Johannes i den kokande oljan, Daniel i lejongropen. Den rörelse som var ett barn av sin laodiceiska moder blir symboliskt dräpt och därefter uppväckt, och blir sålunda det åttonde som är av de sju. Det är den sjätte församlingens uppståndelse, vilken var Filadelfia, som blir det åttonde, fastän det inte är en församling utan en rörelse. Vid slutet av en tidsperiod då de förblir obegravda, så att de kan trampas ned av dem som firar deras död, reser de sig upp på sina fötter såsom en mäktig här. De reser sig därför att de hör ett budskap från Guds Ord. Varje kropp som har legat på gatan i mer än tre år har ruttnat bort till den grad att allt som skulle återstå vore ben.

”De torra benen behöver blåsas på av Guds Helige Ande, för att de må komma i rörelse, såsom genom en uppståndelse från de döda.” Bible Training School, 1 december 1903.

Vi är ålagda att delta i verket att uppväcka oss själva. Detta gör vi genom att läsa, höra och bevara det som är skrivet.

”En väckelse till sann gudsfruktan bland oss är det största och mest trängande av alla våra behov. Att söka detta bör vara vårt första verk.” Selected Messages, bok 1, 121.

Det profetiska ”Ord” som åstadkommer denna uppståndelse från en laodiceisk erfarenhet till Filadelfias erfarenhet kommer från ett budskap som återfinns i böckerna Daniel och Uppenbarelseboken.

”När Daniels och Uppenbarelsebokens böcker blir bättre förstådda, kommer de troende att få en helt annorlunda religiös erfarenhet.” Testimonies to Ministers, 112–114.

Erfarenheten av Laodiceas lagiska religion förvandlas genom ett livgivande budskap. Budskapet i Jesu Kristi uppenbarelse är budskapet om hans skapande kraft, vilken förvisso är Guds kraft till frälsning för var och en som tror.

”Vilken kraft måste vi inte ha från Gud, för att isiga hjärtan, vilka endast har en lagisk religion, skall se de bättre ting som har beretts för dem — Kristus och hans rättfärdighet! Ett livgivande budskap behövdes för att ge liv åt de förtorkade benen.” Manuscript Releases, volym 12, 205.

Den lagiska religionen är en avfallen religion, vilket framställs genom adventismens avsteg från grundvalarna år 1863 och därefter.

”Jag lägger ned min penna och upplyfter min själ i bön, att Herren måtte andas över sitt avfälliga folk, som är såsom förtorkade ben, så att de må leva.” General Conference Bulletin, 4 februari 1893.

Jesus är ”det trovärdiga vittnet” i Uppenbarelsesboken.

Och skriv till ängeln för församlingen i Laodicea: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet, begynnelsen till Guds skapelse. Uppenbarelsesboken 3:14.

Syster White upplyser oss om att det är Jesus som är det ”trovärdiga vittnet”, vilket frambär ett ”rakt vittnesbörd” till laodiceerna, som är döda i överträdelser och synd, och att budskapet, liksom budskapet till dalen med de döda, förtorkade benen, åstadkommer en skakning.

”Jag frågade efter betydelsen av den skakning jag hade sett och fick se att den skulle orsakas av det raka vittnesbörd som framkallats genom den sanne Vittnets råd till laodiceerna. Detta kommer att utöva sin verkan på mottagarens hjärta och leda honom till att upphöja baneret och frambära den raka sanningen. Somliga kommer inte att tåla detta raka vittnesbörd. De kommer att resa sig upp emot det, och detta är vad som kommer att orsaka en skakning bland Guds folk.

”Jag såg att den Sanna Vittnets vittnesbörd inte ens till hälften har blivit efterlevt. Det högtidliga vittnesbörd, på vilket församlingens öde hänger, har blivit ringaktat, om inte helt åsidosatt. Detta vittnesbörd måste åstadkomma djup ånger; alla som verkligen tar emot det kommer att lyda det och bli renade.

”Sade ängeln: ’Lyssnen!’ Snart hörde jag en röst lik många musikinstrument, alla klingande i fullkomliga toner, ljuv och harmonisk. Den överträffade all musik jag någonsin hade hört och tycktes vara full av barmhärtighet, medlidande och upphöjd, helig glädje. Den genljöd genom hela mitt väsen. Sade ängeln: ’Se!’ Min uppmärksamhet riktades då mot den skara jag hade sett, som skakades mäktigt. Jag visades dem som jag tidigare hade sett gråta och bedja i själanöd. Skaran av skyddsänglar omkring dem hade fördubblats, och de var klädda i en rustning från huvudet till fötterna. De rörde sig i exakt ordning, likt en här av soldater. Deras ansikten gav uttryck åt den svåra strid de hade utstått, den kvalfyllda kamp de hade genomgått. Men deras drag, märkta av svår inre ångest, strålade nu av himmelens ljus och härlighet. De hade vunnit segern, och det framkallade hos dem den djupaste tacksamhet och heliga, helgade glädje.

Antalet i denna skara hade minskat. Somliga hade skakats ut och lämnats kvar på vägen. De vårdslösa och likgiltiga, som inte slöt sig till dem som värderade seger och frälsning så högt att de uthålligt bad och kämpade för dem, vann dem inte, och de lämnades kvar i mörkret, och deras platser fylldes genast av andra som tog emot sanningen och inträdde i leden. Ona änglar trängde sig fortfarande omkring dem, men kunde inte utöva någon makt över dem.

”Jag hörde dem som var klädda i rustningen förkunna sanningen med stor kraft. Det hade verkan. Många hade varit bundna; några hustrur av sina män och några barn av sina föräldrar. De uppriktiga, som hade hindrats från att höra sanningen, grep nu ivrigt tag i den. All fruktan för sina släktingar var borta, och endast sanningen var upphöjd för dem. De hade hungrat och törstat efter sanningen; den var kärare och dyrbarare än livet. Jag frågade vad som hade åstadkommit denna stora förändring. En ängel svarade: ’Det är det sena regnet, vederkvickelsen från Herrens ansikte, den tredje ängelns höga rop.’” Early Writings, 270, 271.

Det raka vittnesbördet till Laodicea, som efter en svår omskakning reser upp en här, är budskapet till dalen med de döda, förtorkade benen, och dessa ben representerar Mose budskap och budbäraren Elia, som dödades på gatan den 18 juli 2020 av ett vilddjur från avgrunden.

”Ett rättframt vittnesbörd måste frambäras till våra församlingar och institutioner för att väcka de sovande.”

”När Herrens ord blir trott och åtlytt, kommer ett stadigt framåtskridande att ske. Låt oss nu inse vårt stora behov. Herren kan inte bruka oss förrän han blåser liv i de förtorkade benen. Jag hörde dessa ord uttalas: ’Utan Guds Andes djupa påverkan på hjärtat, utan dess livgivande inflytande, blir sanningen en död bokstav.’” Review and Herald, 18 november 1902.

Vi har visat att de fyra vägmärken som representerar de sju tordönens historia återges i varje reformlinje. I samband med detta står det faktum att i varje reformlinje representerar vart och ett av de fyra vägmärkena samma profetiska tema. Hos Mose var temat vid vart och ett av de fyra vägmärken som förebildade de sju tordönen förbundet med ett utvalt folk. Hos David var det Guds ark. Hos Kristus var det död och uppståndelse. Hos milleriterna var det dag-år-principen.

För Future for America är det islam. Islam den 11 september 2001. Det var åter islam den 18 juli 2020 med den misslyckade förutsägelsen, den första besvikelsen och början på en dröjsmålstid. Den tredje vägmarkeringen som frambringar en mäktig här som reser sig upp är budskapet om de fyra vindarna, vilket representerar islam, Bibelprofetians ”vredgade häst”.

”Änglar håller tillbaka de fyra vindarna, framställda som en ursinnig häst som söker slita sig lös och storma fram över hela jordens yta, bärande förstörelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva randen av den eviga världen? Skall vi vara tröga och kalla och döda? O, att vi måtte ha i våra församlingar Guds Ande och livsande inandad i Hans folk, så att de måtte stå upp på sina fötter och leva. Vi behöver inse att vägen är smal och porten trång. Men när vi går genom den trånga porten är dess vidd utan gräns.” Manuscript Releases, band 20, 216, 217.

Omedelbart efter att Elia och Mose träder fram blir de upptagna till himlen såsom ett baner.

Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem. Uppenbarelseboken 11:12.

Vi kommer att behandla den banerbild som representeras av Mose och Elia i nästa artikel.